

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Пловдив, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Г. Костадинова

при участието на секретаря Ваня Б. Казакова
като разгледа докладваното от Галя Г. Костадинова Търговско дело № 20225300900120 по описа за 2022 година

Предявени са искове по чл.45 от ЗЗД във вр. с чл. 432 КЗ и чл.86 ЗЗД във вр.с чл.429 ал.3 КЗ във вр. с чл.84 ал.3 ЗЗД.

Ищецът Д. К. В. ЕГН ***** от ** иска осъждане на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 гр.София да плати 150 000лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на баща му К. И. В., причинена от ПТП от 09.01.2022г., осъществено около 14.20 часа на път I – 6 км 253+020 м, в посока Карлово – Сопот, при сблъсък между лек автомобил „Сеат Леон“ с рег. № **, управляван от Р. В. Г., и лек автомобил „Пежо 306“ с рег. № **, управляван от К. И. В., като лекият автомобил „Сеат Леон“ с рег. № ** е със сключена застраховка Гражданска отговорност при ответника, както и законна лихва върху главницата от 26.03.2021г. до изплащане на сумата и направените по делото разноски.

Ангажира доказателства, претендира разноски.

Ответникът не признава иска, ангажира доказателства, претендира разноски, представя справка по чл.80 от ГПК.

Становищата на страните са изложени в доклада по делото.

Съдът, след преценка на ангажираните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид въведените доводи и възражения, приема за установено следното:

От представеното Удостоверение за наследници изх. № 47 от 18.01.2021г. на ** и препис – извлечение от Акт за смърт № 0002 от 12.01.2021г. на ** се доказва, че К. И. В. ЕГН ***** от ** е починал на 09.01.2021г. и е оставил за наследници по закон *** един от които е ищеца Д.

К. В..

По данни на приложеното в оригинал нощд № 1289/2022г. на ПОС с влязла в сила на 19.08.2022г. Присъда № 50 от 03.08.2022г. на ПОС лицето Р. В. Г. от ** е признат за виновен в това, че на 09.01.2021г. на главен път I – 6 км 253+020 м, между **, обл. Пловдив, и **, обл. Пловдив, при управление на МПС лек автомобил марка „Сеат“, модел „Леон“, с рег. № **, е нарушил правилата за движение по пътищата: чл.16 ал.1 т.1 ЗДвП – „На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено, когато платното за движение има две пътни ленти – да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение, освен при изпреварване или заобикаляне.“; чл.20 ал.1 ЗДвП – „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.“; чл.21 ал.2 във вр. с ал.1 ЗДвП – „Когато стойността на коростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак.“ – в случая поставен пътен знак В26 – Забранено е движение със скорост по – висока от означената – 60 км/ч, и по непредпазливост е причинил смъртта на К. И. В., за което му е наложено наказание по НК.

Ответникът признава, че управляваният от Р. В. Г. автомобил с рег. № ** към 09.01.2021г. е бил с валидно сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите по полица № 2210001422978 при него.

От показанията на св. Р. Г., от снимковия материал, от албум за оглед на местопроизшествието и останалите писмени документи по нощд № 1289/2022г. на ПОС, и от заключението по СТЕ на в.л. Т. П., дадено обективно, компетентно и безпристрастно, неоспорено от страните, което съдът кредитира, се доказва, че на 09.01.2021г., след 14 часа, св. Р. Г. управлява лек автомобил „Сеат“, модел „Леон“, с рег. № **, по северна лента на платното за движение на главен път I – 6 км 253+020 м, в посока от запад на изток, със скорост от 108 км/ч. В същото време водачът К. И. В. е управлявал лек автомобил „Пежо 306“ с рег. № ** със скорост около 66 км/ч по южната лента на платното за движение на същия път в посока от запад на изток, срещу л.а. Сеат Леон. По време на движението си лек автомобил Сеат Леон напуска траекторията на десен завой с радиус около 345м. След излизането от десния завод, когато лек автомобил Сеат Леон се намира на около 25 – 26 метра от мястото на удара, водачът му е предприел отклоняване наляво, с цел заобикаляне на частично разрушаване на асфалтова настилка „дупка“ на платното за движение /според показанията на св.Г., така също виж снимка 2 и 3 от Албум на посетено местопроизшествие от ДП 9/2021г./ . След отклоняване наляво в посока юг, лек автомобил Сеат Леон е навлязъл в лявата /южна/ лента. В този момент, в който лек автомобил Сеат Лено навлиза в лявата лента, същият се намира на разстояние около 12 – 12.5 метра от мястото на удара. След около 0.40 секунди от момента на навлизане на лек автомобил Сеат Леон в южната лента е настъпил удар с лек автомобил „Пежо 306“, който в конкретната пътна ситуация е бил неизбежен и за двамата водачи. Ударът за двата автомобила е кос, ексцентричен, блокиращ при челно сблъскване. След удара задната част на лек автомобил „Пежо 306“ се повдига, автомобилът се завърта около вертикалната си ост и се установява на място, отразено в протокола за оглед и видно от снимковия материал в Албума на посетено местопроизшествие по ДП 9/2021г., като задната част е върху предпазната мантинела. След удара лек автомобил Сеат се завърта около

вертикалната си ост в посока, о**на на часовниковата стрелка, и се установява на място, отразено в протокола за оглед и видно от снимковия материал.

От техническа гледна точка причините за настъпване на ПТП е отклоняването на лекия автомобил Сеат Леон на ляво, напускането на полагащата му се за движение дясна /северна/ лента и навлизането в лявата /южна/ лента на място, по начин и в момент, когато това не е било безопасно, тъй като там насрещно се е движел лек автомобил „Пежо 306“.

Мястото на настъпване на ПТП е след десен завой за лекия автомобил Сеат Леон, представляващ ляв завой за лекия автомобил Пежо 306. Ударът настъпва на прав участък от пътя. Преди мястото на удара за лекия автомобил Сеат Леон е имало действащ забранителен пътен знак за ограничаване на скоростта до 60 км/ч и забранителен знак за изпреварване на МПС. За лекия автомобил Пежо 306 пътните знаци преди мястото на удара са указващ приближаване на опасен завой наляво и забраняващ изпреварване на МПС. Хоризонталната маркировка, съгласно Протокола за оглед, е непрекъсната линия, разделяща платното за движение на две ленти за двупосочно движение с ширината на двете ленти от по 3.90м. От южната страна на пътното платно има монтирана предпазна мантинела.

Лекият автомобил Сеат Леон се е намирал на около 35.91 м от мястото на удара в момента, в който водачът му Р. Г. се отклонява към южната лента, и е изминал това разстояние за 1.20 секунди, и на около 12.02 м от мястото на удара в момента, в който Г. напуска полагащата му се за движение лента и навлиза в насрещната лява южна лента, които е изминал за 0.40 секунди. При скорост от 108 км/ч, лекият автомобил Сеат Леон е имал дължина на спирачния път от 57.34 м и опасна зона за спиране от 99.34 метра.

Лекият автомобил Пежо 306 при скорост от 66 км/ч се е намирал на 22 метра от мястото на удара в момента, в който Сеат Леон се отклонява, и на 7.35 метра от мястото на удара в момента, в който Сеат Леон навлиза в южната насрещна лента за движение.

Ударът е настъпил в лява, южна лента на платното за движение, явяваща се попътна лента за движение за лекия автомобил Пежо 306 и насрещна лента за движение за лекия автомобил Сеат Леон.

Лекият автомобил Пежо 306 по време на движението си се е намирал на 1.42 метра от дясна линия на неговата лента за движение на около 0.87м от средна линия, разделяща платното за движение. В съдебно заседание в.л. П. обясни, че при движение на лек автомобил Пежо 306 плътно в дясно в неговата лента за движение, удар пак би настъпил, като мястото на удара щеше да е малко изместен, но спрямо траекторията на лек автомобил Сеат Леон ударът щеше да настъпи не в установената точка на удара, а в друга. Ударът би бил малко преди мястото на удара за лек автомобил Пежо 306, т.е. по – рано за него, и малко по – късно за лек автомобил Сеат Леон.

Ударът е настъпил в предна лява част на лекия автомобил Пежо 306 и в предна лява част на лекия автомобил Сеат Леон. Скоростта на движени преди удара на лекия автомобил Сеат Леон е била 108 км/ч, на лекия автомобил Пежо 306 е била 66 км/ч като непосредствено преди удара не са задействани спирачни системи на никое от МПС.

От показанията на св. Г. се установява, че в деня на ПТП е валило ситен,

постоянен дъжд. Пред свидетеля е имало друго МПС на около 100 – 150 метра, но то не му е попречило да възприеме лекия автомобил „Пежо 306“ като е имал видимост. Управляваният от него лек автомобил Сеат Леон е бил с дясна дирекция.

При удара сумарната скорост на двата автомобила е била около 125 км/ч. Лек автомобил Пежо 306, с посоченият в комплексната СМТЕ номер на рама и двигател, е бил фабрично снабден с предпазни колани на предни и задни седалки. Видно от снимки 18, 19, 20 и най – вече от 23 от Албума на местопроизшествието от ДП 9/2021г. е, че водачът К. И. В. е бил без поставен предпазен колан в момента на настъпване на ПТП. Увредените елементи на лек автомобил Пежо 306, които могат да нанесат увреждания и наранявания на водача, са от носещата част на купето, като те след и в резултат на удара са навлезли навътре в купето: това са деформации на рамка на предно стъкло, на преден ляв рог, на основата на преден ляв калник, на предна лява част на торпедото на автомобила, предна лява колона, предна лява врата.

От СМЕ на вл.л. д-р З. Н., изготвена въз основа писмените материали по приключилото наказателно дело, дадена обективно, компетентно и безпристрастно, неоспорена от страните, която съдът кредитира, се доказва, че при ПТП К. И. е получил тежка шийна травма с контузия на гръбначния мозък в областта на втори шиен прешлен, със счупване и изкълчване на същия прешлен в резултат на „камшичен удар“, счупване на всички ребра двустранно и счупване на гръдната кост, разкъсвания на слезката и черния дроб, множество охлузвания, кръвонасядания и рани по повърхността на тялото. Тези тежки травматични увреждания са в резултат на удар с или върху твърд тъп предмет със значителна сила и напълно отговарят да са причинени при процесното ПТП, с което са в пряка причинна връзка, както и с последвания смъртен изход.

С оглед постъпилия в оригинал снимков материал на наказателното производство и съдържащите с в него данни, съдът не дава вяра на заключението на КСМТЕ, че водачът В. е бил с правилно поставен предпазен колан като установените травматични увреждания се получават при челен удар и фиксирано към седалката тяло от предпазния колан, който е задържал тялото в момента на удара, но не и главата и е последвал летален изход, както и че счупването на ре**а, гръдната кост и разкъсванията на слезката и черния дроб са белези, говорещи за действието на триточков предпазен колан при значителен по сила челен удар.

Дава вяра на заключението, че ударът е челен, със значителна сила, получен при сумирането на скоростта на двата автомобила при срещуположно един спрямо друг движение. Съдът възприема обясненията на в.л. Н., дадени в съдебно заседание при изслушване на заключението, че причина за смъртта е шийната травма, като тя може да се получи и при удар във волана без поставен предпазен колан. Същият е механизма и при удар във волана, тялото по една или друга причина – дали от колана, или от волана, се задържа, а главата продължава движението си напред. Нараняванията по главата на пострадалия говори, че не е имало задействана въздушна възглавница. При сумарна скорост около 125 км/ч и при челен удар обезопасителният колан не е сигурно до колко би бил ефективен и може да се получи травматизацията както с колан, така и без поставен колан. Камшичният удар може да се получи при движение напред и удар във волана и като допълнителен механизъм. И при поставен колан пак ще се получи камшичен

удар, защото не е необходимо много голямо отклоняване. В случая гръбначният стълб по – скоро е изкълчен, не толкова счупен, но е контузен шийният отдел на гръбначния мозък и това е предизвикало смъртта. За камшичен удар не е нужен много силен удар, и при по – леки натоварвания може да се получи това увреждане и летален изход.

От показанията на свидетелите И.И.Д., А.М.Я. и Г.П.Й. се установява, че ищецът със своя **, ** и ** приживе са живеели в **. Описват бащата К. като родител, с който Д. винаги е бил в добри отношения, разбирали са се, уважавали са се, не са виждани да се карат, за всичко си помагали, възприемани са като семейство за пример, бащата е помагал на сина си финансово и морално. Около две години преди ПТП ищецът **а, където научава по телефона от ** новината за смъртта на баща му, присъства на погребението, около два месеца след това е **. Продължава да живее с ** и ** си в апартамента заедно със своя приятелка на семейни начала, от която му се ражда дете.

Д. преживява тежко загубата на **, бил съкрушен на погребението. След излизането ** станал по – затворен, по – мълчалив, свит. Преди бил по – жизнен, излизал по – често, смеел се, сега му е трудно, гледа си детето.

От заключението на СПЕ на в.л. д-р Д. К., дадено въз основа материалите по делото и лично освидетелстване на ищеца, неоспорено, обективно, компетентно и безпристрастно, на което съдът дава вяра, се доказва, че семейната среда, в която е растял ищеца, е била спокойна, независимо от ** както на Д., така и на ** му. И двамата ** и към момента на смъртта на бащата са излежавали ** в институции. Независимо от тези факти, бащата е имал доверителна връзка със синовете си. Бил е до ищеца във всеки един момент на **. Последната среща е била два – три месеца преди ПТП. Ищецът се чувствал спокоен в присъствието на **, изпитвал е вина за стореното от него. Имал е планове след излизане ** за коренна промяна на начина си на живот. Баща му не му е давал лош пример, ** бил много добър и весел човек с много приятели. Смъртта му е неочаквана за ищеца и води до внезапна промяна в семейната конфигурация. Ищецът получава вестта по телефона, **, от **. Споделените преживявания към онзи момент по характеристики и продължителност покриват критериите на травматична стресова реакция. Ищецът е бил под влияние на изживяванията си – скръб, чувство за вина, съпричастност към емоционалното състояние на ** и ** си. Присъствал е на погребението и е останал при ** два дни. Състоянието му не е изисквало специфична консултация и лечение, не настъпва промяна в психичното здраве.

Психическото, психологичното, емоционалното състояние и поведенческите реакции на Д. В. след настъпване на ПТП от 09.01.2021г. и смъртта на баща му по характеристиките си и продължителността покриват критериите на травматична стресова реакция при скръб с последващо краткотрайно разстройство на адаптацията. Разстройството на адаптацията включва емоционални негативни реакции, свързани със загубата, промяната във фамилната структура, влиянието на емоционалното състояние на останалите в семейството, участие в административни събития, погребение и др. След преживяната остра стресова реакция, Д. В. е имал краткотрайно разстройство на адаптацията с определящи негативни чувства. Постепенно настъпва равновесие в емоционалното състояние като при В. са налице и позитивни емоции и е настъпило оттегляне от траурното събитие. Към

момента психическото му състояние е при отчитане на психическо здраве, преминал е успешно през етапа на траура и съгласно обясненията в съдебно заседание на в.л. К., приоритет на ищеца е новото му семейство и малкото дете.

С молба вх. № 4233 от 26.03.2021г. ищецът е предявил пред ответника претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, която не е уважена, поради което сезира съд.

При тези данни от правна страна исковете са доказани по основание и частично по размер.

Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда по приложеното наказателно дело е задължителна за съда и страните и с нея е установено, че процесното ПТП от 09.01.2021г., в резултат на което настъпва смъртта на бащата на ищеца, е деликт, изпълняващ състава на транспортно престъпление, причинен по непредпазливост от водача на застрахованото при ответника МПС Р. В. Г., както и настъпването на смъртта на К. И. В. в резултат на това ПТП, тъй като наказателният състав на престъплението, за което е осъден Г., е съставомерен по отношение на този факт.

Възраженията на ответника за изключителна вина на Д. В. за настъпване на ПТП не се доказаха. От комплексната СТМЕ се установи, че В. е управлява лек автомобил Пежо 306 с незначителна разлика от 6 км/ч над разрешената скорост от 60 км/ч. Движел се е по – вляво, към центъра и осовата линия, в неговото платно за движение, на около 1.40 – 1.45м от дясна граница на пътя и на около 0.85 – 0.90 м от осовата линия, разделяща пътя на две платна. Вярно е, че изискването на чл.8 и чл.15 ал.1 от ЗДвП е водачите на МПС да се движат възможно най – вдясно на платното за движение като се използва дясната половина на пътя по посока на движението. В. се е движел в дясната лента на маркирания с разделителна осова линия пътя. Движение в по – голяма близост до осовата линия се обяснява с необходимостта от по – добра видимост при наличието на непрекъснат валеж в деня на ПТП. От друга страна, съгласно обясненията в съдебното заседание на в.л. инж. Т. П., това движение на лекия автомобил Пежо 306 не е допринесло за настъпване на ПТП и ако този автомобил се бе движел по в дясно удар пак би настъпил, но на друго място, което би било във времето по – рано за лекия автомобил Пежо 306 и по – късно за лекия автомобил Сеат Леон, което означава, че мястото на удара би било по навътре в насрещната за Сеат Леон лента за движение. По делото липсват доказателства, че така движещият се лек автомобил Пежо 306 е допринесъл също за настъпване на ПТП и ако не се бе движел по този начин, ПТП не би настъпило, като обясненията на в.л. Т.ов са в о**ната насока.

Възражението за липса на вина на Г. за настъпване на ПТП се опровергава от влязлата в сила присъда.

Доказа се от снимковия материал, че В. е управлявал МПС без поставен предпазен колан, което се установи да е без значение за настъпване на вредоносния резултат и не го е съпричинило, защото, съгласно обясненията на в.л. З. Н., причина за настъпване на увреждането, довело до летален изход, е т.нар. „камшичен удар“ и контузия на шийния отдел на гръбначния мозък в резултат на това при челен сблъсък на двата автомобила с висока сумарна скорост около 125 км/ч, при което обезопасителният колан не е ефективен и дори при поставен обезопасителен колан камшичен удар с тези увреждания

пак би настъпил. Поради липса на доказателствата в твърдяната от ответника насока за съпричиняване чрез наличие на причинно – следствена връзка между непоставения обезопасителен колан и настъпилото увреждане на здравето, възражението не може да се възприеме.

От показанията на изслушаните свидетели и заключението на СПХЕ се доказва, че до влизането си **, станало около две години преди ПТП, ищецът е живеел в едно домакинство с **, с който са били в добри, доверителни отношения, разбирали са се, ищецът е получавал винаги неговата подкрепа – както материална, така и морална, и опора, включително и след ** - баща му го е ** не го изоставя. Настъпилата смърт на баща му е довела до изживяване на травматична стресова реакция при скръб и последващо краткотрайно разстройство на адаптацията, изразили се в изживените негативни емоции, личностни промени, довели до видими промени в характера, обичайното поведение и отношение на ищеца след излизането **.

За изживените от Д. В. неимуществени вреди от загубата на баща му съдът приема за справедливо обезщетение в размер на 120 000лв. като отчита датата на деликта 09.01.2021г., възрастта на бащата от **. и на сина от ** към този момент, доказаните отношения между тях приживе, установените по делото като вид и обем изживени болки и страдания, социално – икономическите условия в страната /МРЗ от 650лв./, личността на бащата и на сина, като за разликата над този размер не се доказват по обем, вид и интензитет изключителни лични взаимоотношения и преживени болки и страдания така, както се твърди в исковата молба, поради което искът ще се отхвърли.

Липсва спор, че ответникът е застраховател на причинителя на деликта по силата на валидно сключен договор за задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилисти и че пострадащото лице извънсъдебно е предявило претенцията си за плащане на обезщетение за неимуществени вреди, която не е уважена. По силата на сключената застраховка ответникът отговаря пред ищеца за всички преки и непосредствени вреди, настъпили от ПТП, включително за изживените неимуществени болки и страдания, които по делото се доказаха до размер от 120 000лв.

Неоснователно е възражението на ответника, че с изпратената му извънсъдебно молба за плащане от 26.03.2021г. не е изпаднал в забава за дължимото обезщетение, понеже не дължал незабавно изпълнение. Молбата, с която е сезиран извънсъдебно, съдържа в себе си искане за плащане, което представлява покана за плащане и го поставя в забава, съгласно чл.429 ал.2 т.2 и ал.3 от КЗ във вр. с чл. 493 ал.1 т.5 КЗ – така Решение № 128 от 4.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466-2018 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Кристияна Генковска. Поради това дължи обезщетение в размер на законната лихва върху уважената част от сумата от 26.03.2021г. до плащането й.

При този изход на делото /80% уважен иск и 20% отхвърлен иск/ ответникът дължи на съда за уважението искиове 4 800лв. държавна такса от 4% върху 120 000лв. и 600лв. разноси за вещи лица /80% от разходи от 750лв/. Ищецът дължи на ответника за отхвърлената част от искиове 20 % от доказани разходи от 560лв. депозити и 200лв. юрисконсултско възнаграждение, т.е. общо от 760лв., в размер на 152лв. Ищецът не доказва разходи.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище и адрес на управление гр.София, район Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да плати на Д. К. В. ЕГН ***** от ***, и съдебен адрес **, чрез адв. Р. М., 120 000лв. /сто и двадесет хиляди лева/ обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на баща му К. И. В., причинена от ПТП от 09.01.2022г., осъществено около 14.20 часа на път I – 6 км 253+020 м, в посока Карлово – Сопот, при сблъсък между лек автомобил „Сеат Леон“ с рег. № **, управляван от Р. В. Г., и лек автомобил „Пежо 306“ с рег. № **, управляван от К. И. В., като лекият автомобил „Сеат Леон“ с рег. № ** е със сключена застраховка Гражданска отговорност по полица № 2210001422978 при ответника, както и законна лихва върху главницата от 26.03.2021г. до изплащане на сумата, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 120 000лв. до предявения размер от 150 000лв., както и законна лихва върху отхвърлената главница от 26.03.2021г. до изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище и адрес на управление гр.София, район Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да плати на ОКРЪЖЕН СЪД ПЛОВДИВ 4 800лв. /четири хиляди и осемстотин лева/ държавна такса върху уважения иск и 600лв. /шестотин лева/ разноски за вещи лица.

ОСЪЖДА Д. К. В. ЕГН ***** от ***, и съдебен адрес ***, чрез адв. Р. М., да плати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище и адрес на управление гр.София, район Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, 152лв. /сто петдесет и два лева/ разноски по съразмерност за отхвърлената част от исковете.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр.Пловдив с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____